

Exemplar: 130 PTA
 Subscripció anual: 20.000 PTA
 Subscripció anual
 microfilmada: 33.000 PTA

ISSN: 0212-8195
 Dipòsit legal: V. 1.556 - 1978

Administració: Palau de la Generalitat
 Cavallers, 9, València-46001
 Tel. subscripcions (96) 386 34 11

Anuncis (96) 386 34 41 / Producció (96) 386 34 18

Composició: Servei de Publicacions de la Conselleria de Presidència
 Impressió: Tipografia Artística Puertes, S.L. Palleter, 47. 46008-València

Ejemplar: 130 PTA
 Suscripción anual: 20.000 PTA
 Suscripción anual
 microfilmada: 33.000 PTA

ISSN: 0212-8195
 Depósito legal: V. 1.556 - 1978

Administración: Palau de la Generalitat
 Caballeros, 9, València 46001
 Tel. subscripciones (96) 386 34 11

Anuncios (96) 386 34 41 / Producción (96) 386 34 18

Composición: Servicio de Publicaciones de la Conselleria de Presidencia
 Impresión: Tipografía Artística Puertes, S.L. Palleter, 47. 46008-Valencia

ALTRES DISPOSICIONS

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I CIÈNCIA

239 *DECRET 14/1997, de 28 de gener, del Govern valencià, pel qual es declara bé d'interès cultural, amb categoria de monument, l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar.* [97/Q5492]

L'església parroquial de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar, és un exponent de l'arquitectura religiosa barroca del segle XVIII que integra elements d'adscripció renaixentista sobre traces, disposició i fàbriques pròpies del gòtic valencià del segle XVI. Aquests components de síntesi i la seua rellevància dins del context històric i territorial que va propiciar-ne la construcció i l'actual pervivència van motivar la iniciació de l'expedient de reconeixement monumental.

Mitjançant Resolució de la Direcció General de Belles Arts, Arxius i Biblioteques del Ministeri de Cultura, de 21 d'octubre de 1982, es va acordar incoar l'expedient de declaració com a monument a favor de l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar.

El citat expedient fou enviat per a la seua tramitació a la Generalitat Valenciana, segons disposa el Reial Decret 3066/1983, de 13 d'octubre, sobre traspàs de funcions i serveis de l'estat a la Generalitat Valenciana en matèria de cultura, i en concret, a la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, segons el que preceptua el Decret 171/1983, de 29 de desembre, del president de la Generalitat Valenciana.

En conseqüència, la Direcció General de Patrimoni Artístic de la Conselleria de Cultura, mitjançant Resolució de 8 d'octubre de 1993, va fer pública la delimitació de l'entorn de protecció i va obrir un període d'informació pública en l'expedient incoat per a la declaració com a monument de l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar.

Realitzats els tràmits preceptius en la incoació i instrucció de l'expedient i comptant amb l'informe de la Reial Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, favorable a la proposta de declaració com a Bé d'Interès Cultural a favor de l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar, és procedent fer la citada declaració.

El Tribunal Constitucional, en la Sentència 17/1991, de 31 de gener, estableix que correspon a les comunitats autònomes, quan tinguen assumides estatutàriament les competències, emetre la declaració formal de bé d'interès cultural.

El Decret 181/1991, de 15 d'octubre, del Govern Valencià, estableix que l'òrgan competent per a resoldre expedients en matèria de béns d'interès cultural, en l'àmbit competencial de la Generalitat Valenciana, és el Govern Valencià, a proposta del conseller de Cultura, Educació i Ciència. De conformitat amb aquest decret, la consellera de Cultura, Educació i Ciència ha proposat declarar bé d'interès cultural, amb categoria de monument, l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar, i a aquest efecte ha fet constar que

OTRAS DISPOSICIONES

CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓN Y CIENCIA

239 *DECRETO 14/1997, de 28 de enero, del Gobierno Valenciano, por el que se declara bien de interés cultural, con categoría de monumento, la iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar.* [97/Q5492]

La iglesia parroquial de San Vicente Mártir, de Guadassuar, es un exponente de arquitectura religiosa barroca del siglo XVIII que integra elementos de adscripción renacentista sobre trazas, disposición y fábricas propias del gótico valenciano del siglo XVI. Estas componentes de síntesis y su relevancia dentro del contexto histórico-territorial que propició su construcción y actual pervivencia motivaron el inicio del expediente de reconocimiento monumental.

Mediante Resolución de la Dirección General de Bellas Artes, Archivos y Bibliotecas del Ministerio de Cultura, de 21 de octubre de 1982, se acordó tener por incoado expediente de declaración como monumento a favor de la iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar.

El citado expediente fue remitido para su tramitación a la Generalitat Valenciana, según lo dispuesto en el Real Decreto 3066/1983, de 13 de octubre, sobre traspaso de funciones y servicios del estado a la Generalitat Valenciana en materia de cultura, y en concreto, a la Conselleria de Cultura, Educación y Ciencia, con arreglo a lo preceptuado en el Decreto 171/1983, de 29 de diciembre, del presidente de la Generalitat Valenciana.

En consecuencia, la Dirección General de Patrimonio Artístico de la Conselleria de Cultura, mediante Resolución de 8 de octubre de 1993, hizo pública la delimitación del entorno de protección y abrió período de información pública en el expediente incoado para la declaración como monumento de la iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar.

Cumplimentados los trámites preceptivos en la incoación e instrucción del expediente y contando con el informe de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, favorable a la propuesta de declaración como bien de interés cultural a favor de la iglesia de San Vicente Mártir de Guadassuar, procede efectuar la citada declaración.

El Tribunal Constitucional, en la Sentencia 17/1991, de 31 de enero, establece que corresponden a las comunidades autónomas, en cuanto tengan asumidas estatutariamente las competencias, emitir la declaración formal de bien de interés cultural.

El Decreto 181/1991, de 15 de octubre, del Gobierno Valenciano, establece que el órgano competente para la resolución de expedientes en materia de bienes de interés cultural, en el ámbito competencial de la Generalitat Valenciana, es el Gobierno Valenciano, a propuesta del conseller de Cultura, Educación y Ciencia. De conformidad con dicho decreto, la consellera de Cultura, Educación y Ciencia ha propuesto declarar bien de interés cultural, con categoría de monumento, la iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar, y

s'han realitzat els tràmits preceptius en la incoació i instrucció de l'expedient. S'acompanya un extracte d'aquest en què consten les dades necessàries per a la declaració i els documents gràfics corresponents.

En virtut del que s'ha exposat, vist l'article 31.5 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat per la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, i d'acord amb el que estableixen la disposició transitòria sisena en relació amb els articles 11.2, 14 i 15 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i el Reial Decret 111/1986, de 10 de gener, de desplegament parcial d'aquesta, modificat pel Reial Decret 64/1994, de 21 de gener, a proposta de la consellera de Cultura, Educació i Ciència, i després de la deliberació del Govern Valencià en la reunió del dia 28 de gener de 1997,

DECRETE

Article 1

Es declara bé d'interès cultural, amb categoria de monument, l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar, la descripció de la qual figura en l'annex I d'aquest decret.

Article 2

L'entorn de protecció afectat per la declaració de bé d'interès cultural, amb categoria de monument, de l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar, queda definit en l'annex II, que forma part d'aquest decret. Així mateix, queden afectats els béns mobles que es descriuen en l'annex III.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest decret es publicarà en el Butlletí Oficial de l'Estat i entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.

València, 28 de gener de 1997

El president de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

La consellera de Cultura, Educació i Ciència,
MARCELA MIRÓ PÉREZ

ANNEX I

Descripció de l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar

a) Inmoble objecte de la declaració

L'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar, per la seua planta, coberta i sistema constructiu originari, s'ha d'adscriure segons els components propis del gòtic valencià del segle XVI. La portada presenta, tanmateix, característiques renaixentistes. Està concebuda amb un sentit tectònic planista i presenta en el primer cos dos murs apilastrats laterals que aplanen el pany format per l'arc central i les llindes laterals amb marcades línies d'impostes. Al segon cos, les tradicionals columnes se substitueixen per suports antropomorfs, a manera de cariàtides i perses vitrubians, que tenen els caps coronats amb capitells en forçada subjecció de l'entaulament. La decoració dels flancs d'aquest segon cos a base de grifons, garlandes de llorer i xicotets àngels músics confereix al conjunt una decidida empremta manierista.

L'església va ser reformada l'any 1730 exteriorment i interiorment, però es va respectar la portada. La façana es va modificar seguint l'esquema usual de la primera meitat del segle XVIII, amb un mur nu de perfil superior mixtilini amb pinacles.

L'interior va ser reformat mitjançant estucs que creen un ambient barroc decoratiu i teatral que combina eclècticament un classicisme de pesades proporcions amb motius asimètrics, vistosos jaspats i efectes policroms.

El campanar, per la seua part, respon en les traces a models tipificats en la primera meitat del segle XVIII.

a tal efecto ha hecho constar que se han cumplimentado los trámites preceptivos en la incoación e instrucción del expediente, acompañando un extracto del mismo en el que constan los datos necesarios para la declaración y los documentos gráficos correspondientes.

En virtud de cuanto ha sido expuesto, visto el artículo 31.5 del Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, aprobado por Ley Orgánica 5/1982, de 1 de julio, y de acuerdo con lo establecido en la disposición transitoria sexta en relación con los artículos 11.2, 14 y 15 de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del Patrimonio Histórico Español y el Real Decreto 111/1986, de 10 de enero, de desarrollo parcial de la misma, modificado por el Real Decreto 64/1994, de 21 de enero, a propuesta de la consellera de Cultura, Educación y Ciencia previa deliberación del Gobierno Valenciano en la reunión del día 28 de enero de 1997,

DISPONGO

Artículo 1

Se declara bien de interés cultural, con categoría de monumento, la iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar, cuya descripción figura en el anexo I del presente decreto.

Artículo 2

El entorno de protección afectado por la declaración de bien de interés cultural, con categoría de monumento, de la iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar, queda definido en el anexo II, que forma parte del presente decreto. Asimismo, quedan afectados los bienes muebles que se describen en el anexo III.

DISPOSICIÓN FINAL

El presente decreto se publicará en el Boletín Oficial del Estado y entrará en vigor el día siguiente de su publicación en el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana.

Valencia, 28 de enero de 1997

El presidente de la Generalitat Valenciana,
EDUARDO ZAPLANA HERNÁNDEZ-SORO

La consellera de Cultura, Educación y Ciencia,
MARCELA MIRÓ PÉREZ

ANEXO I

Descripció de la iglesia de San Vicente Mártir en Guadassuar

a) Inmueble objeto de la declaración

La iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar, por su planta, cubierta y sistema constructivo originario, debe ser adscrita según las componentes propias del gótico valenciano del siglo XVI. La portada presenta, sin embargo, características renacentistas. Está concebida con un sentido tectónico planista y presenta en su primer cuerpo dos apilastrados laterales que aplastan el paño formado por el arco central y dinteles laterales con marcadas líneas de impostas. En el segundo cuerpo, las tradicionales columnas se sustituyen por soportes antropomorfos que a manera de cariátides y persas vitrubianos coronan sus cabezas con capiteles en forzada sujeción del entablamento. La decoración de los flancos de este segundo cuerpo a base de grifos, láureas y pequeños ángeles músicos confiere al conjunto una decidida impronta manierista.

La iglesia fue remodelada en 1730 exterior e interiormente, pero se respetó la portada. La fachada se modificó siguiendo el esquema usual de la primera mitad del siglo XVIII, con un muro desnudo de perfil superior mixtilíneo con pináculos.

El interior fue reformado mediante estucos creando un ambiente barroco decorativista y teatral que combina eclécticamente un clasicismo de pesadas proporciones, con motivos asimétricos, vistosos jaspados y efectos policromos.

El campanario, por su parte, responde en sus trazas a modelos tipificados en la primera mitad del siglo XVIII.

Per acabar, la capella de la comunió presenta una empremta neobarroca probablement com a resultat d'intervencions posteriors.

Els components arquitectònics del conjunt immoble, des de la seua evolució històrica fins a les dimensionals, constructives i estilístiques en què es materialitza, donen la mida de monumentalitat que ara se li reconeix.

b) *Parts integrants*

Església amb planta d'una sola nau, cinc trams, capelles entre contraforts i àbsida poligonal de cinc costats. Es cobreix amb volta estrellada a la capçalera i de creueria amb nervis en cadascun dels trams, els quals se separen mitjançant arcs carpanells. Les capelles laterals, d'escassa profunditat, es cobreixen per voltes amb llunetes. La maçoneria dels murs es reforça a les cantonades i contraforts amb aparell de carreus.

El campanar és de planta quadrada i el cos de campanes es troba rematat per arcs diagonals amb llanterna.

La capella de la comunió, tangent al temple i a la qual s'entra des de la nau, centra el seu àmbit sota una cúpula de mitja taronja amb tambor.

ANNEX II

Àrea de protecció

a) *Motivació de la delimitació*

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció de l'església de Sant Vicent Màrtir, de Guadassuar, consisteix a incloure dins de la seua àrea els elements urbans següents:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, en què qualsevol intervenció que s'hi realitze pot afectar-lo tant visualment com físicament.

– Parcel·les que donen al mateix espai visual que el BIC i que constitueixen el seu entorn visual i ambiental immediat i en què qualsevol intervenció que es realitze pot suposar una alteració de les condicions de percepció d'aquest o del caràcter de l'espai urbà.

– Espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que encara que no tenen una situació d'immediateza amb el BIC afecten de forma fonamental la percepció d'aquest.

b) *Descripció literal de la delimitació*

L'església es troba situada en una illa de quatre cares sensiblement rectangular, amb els costats majors orientats en direcció nord-sud. L'ajuntament es troba en una illa de proporcions i orientació semblants situada a continuació i a l'est de l'illa anterior.

Origen. Vèrtex sud-oest de l'illa en què es troba l'església.

Sentit. Sentit horari.

Línia delimitadora. Des de l'origen la línia continua per l'alineació oest de l'illa de cases, en direcció nord, creua el carrer i recorre parcialment l'illa de cases amb què enfronta en direcció oest, voreja aquesta i recorre els panys de façanes oest, nord i est; creua el carrer i recorre l'alineació est de l'illa següent, gira pel seu vèrtex sud-est i recorre l'alineació sud de l'esmentada illa de cases i de la següent, gira i recorre l'alineació oest de la nova illa de cases en què es troba fins a arribar, creuant el carrer, a l'origen.

c) *Descripció gràfica*

S'hi adjunta plànol.

Por último, la capilla de la comunió presenta una impronta neobarroca probablemente debida a intervenciones posteriores.

Las componentes arquitectónicas del conjunto inmueble, desde su evolución histórica hasta las dimensionales, constructivas y estilísticas con que se materializa, dan la medida de monumentalidad que ahora se le reconoce.

b) *Partes integrantes*

Iglesia con planta de una sola nave, cinco tramos, capillas entre contrafuertes y ábside poligonal de cinco lados. Se cubre con bóveda estrellada en la cabecera, y de crucería con nervios en cada uno de sus tramos, separándose éstos mediante arcos apinelados. Las capillas laterales, de escasa profundidad, se cubren por bóvedas con lunetos. La mampostería de sus muros se ve reforzada en esquinas y contrafuertes por aparejo de sillar.

El campanario, de planta cuadrada y cuerpo de campanas rematado por arcos diagonales con linterna.

La capilla de la comunió, tangente al templo y con ingreso desde su propia nave centra su ámbito bajo cúpula de media naranja con tambor.

ANEXO II

Àrea de protecció

a) *Motivación de la delimitación*

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección de la iglesia de San Vicente Mártir, de Guadassuar, consiste en incluir dentro de su área los elementos urbanos siguientes:

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio visual que el BIC y que constituyen su entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice puede suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de immediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

b) *Descripción literal de la delimitación*

La iglesia se encuentra situada en una manzana de cuatro caras sensiblemente rectangular, orientados sus lados mayores en dirección norte-sur. El ayuntamiento se encuentra en una manzana de similares proporciones y orientación situada a continuación y al este de la manzana anterior.

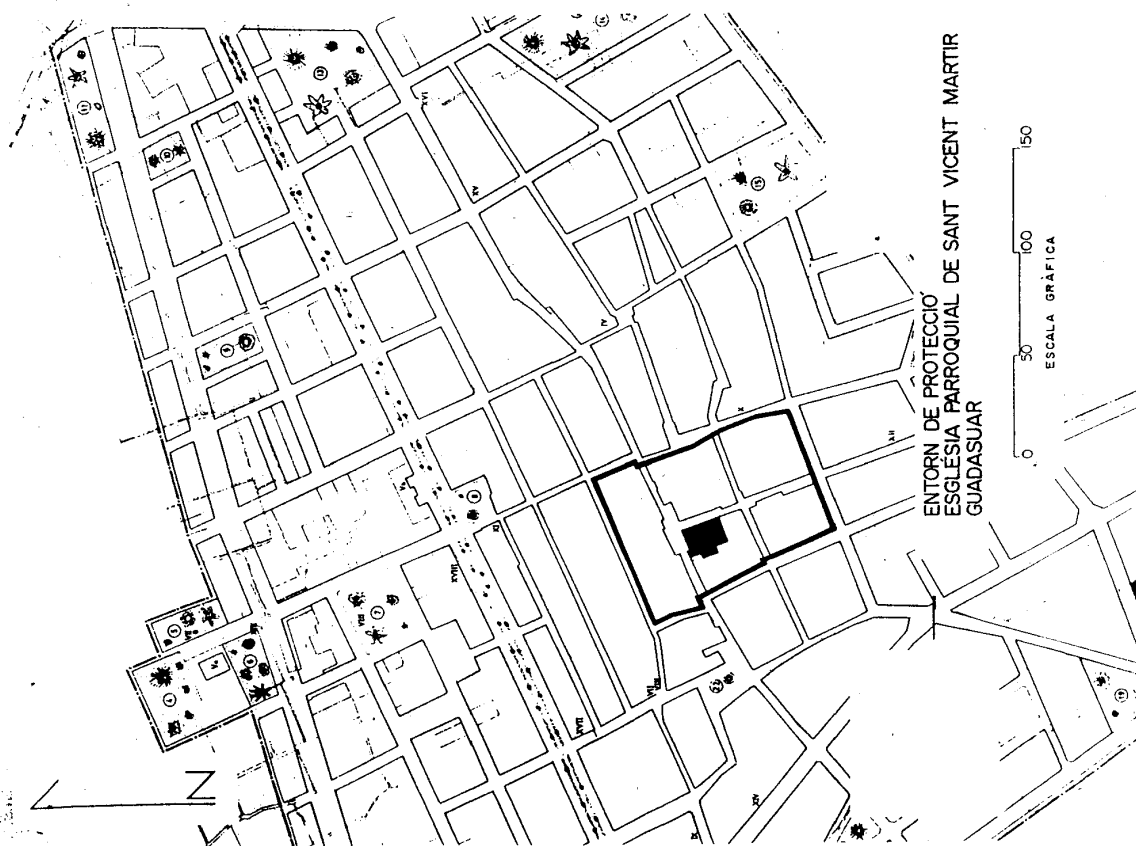
Origen. Vértice sur-oeste de la manzana en que se encuentra la iglesia.

Sentido. Sentido horario.

Línea delimitadora. Desde el origen la línea continúa por la alineación oeste de la manzana, en dirección norte, cruza la calle y recorre parcialmente la manzana con la que enfronta en dirección oeste, bordeando la misma y recorriendo sus fachadas oeste, norte y este cruza, la calle y recorre la alineación este de la manzana siguiente, girando por su vértice sur-este y recorriendo la alineación sur de dicha manzana y la siguiente, girando y recorriendo la alineación oeste de la nueva manzana en que se encuentra hasta llegar, cruzando la calle, al origen.

c) *Descripción gráfica*

Se adjunta plano.

ANNEX III

Béns mobles

En ceràmica: la col·lecció de taulellets del sòcol de la segona meitat del segle XVIII, atribuïts a Vicent Navarro, al llarg de tot l'interior del temple. Les més destacades són les simbologies hagiogràfiques i figuratives dels apòstols, representacions de sant Andreu, de 150 x 80 centímetres, i les altres, totes de 163 x 90 centímetres, de sant Jaume, sant Bartomeu, sant Simó, sant Mateu, sant Felip, sant Tomàs, sant Jaume Menor i sant Pere.

En orfebreria: la Veracreu, de 50 x 22 centímetres, de plata daurada i del segle XVI; la creu processional, de 98 x 69 centímetres, de plata i del segle XVII; dos calzes, un barroc del segle XVII, de 25 x 14 centímetres, i l'altre rococó del segle XVIII, de 25 x 15 centímetres, de plata repussada i sobredaurada, i la corona de la Mare de Déu, del segle XVIII, de 43 x 16 centímetres, de plata daurada i caboixons de colors.

En escultura: el conjunt de la portada de pedra renaixentista de l'últim quart del segle XVI, amb escultures de sant Pau i sant Pere, sant Nicolau, sant Jaume, sant Vicent Màrtir, sant Roc, l'àngel custodi, sant Miquel, sant Sebastià, els quatre evangelistes i relleus al·lusius a l'Anunciació. En els carcanyols, baixos relleus amb àngels músics, roleus, vasos i nimfes, animals fantàstics com grius i figuracions antropomòrfiques. En l'interior destaquen els estucats amb àngels portant medallons i escuts en les claus dels arcs.

En pintura: la col·lecció de teles molt harmòniques estilísticament, del segle XVIII, situades a l'interior, d'estil rococó, emmarcades de manera mixtilínia amb rocalla al presbiteri: Aparició de l'àngel a santa Teresa, Estigmatització de santa Caterina; als peus de la nau es troba La santa cena, i amb format rectangular al presbi-

ANEXO III

Bienes muebles

En cerámica: la colección de azulejos del zócalo de la segunda mitad del siglo XVIII, atribuidos a Vicente Navarro, a lo largo de todo el interior del templo, siendo las más destacadas las simbologías hagiográficas y figurativas de los apóstoles, representaciones de san Andrés de 150 x 80 centímetros, y el resto, todas de 163 x 90 centímetros, de san Jaime, san Bartolomé, san Simón, san Mateo, san Felipe, santo Tomás, san Jaime Menor y san Pedro.

En orfebrería: la Veracruz de 50 x 22 centímetros de plata dorada del siglo XVI; la cruz procesional de plata de 98 x 69 centímetros, del siglo XVII; dos cálices, uno barroco del siglo XVII, de 25 x 14 y otro rococó del siglo XVIII, de 25 x 15 centímetros, de plata repujada sobredorada y la corona de la Virgen del siglo XVIII, de 43 x 16, de plata dorada y cabujones de colores.

En escultura: el conjunto de la portada de piedra renacentista del último cuarto del siglo XVI, con esculturas de san Pablo y san Pedro, san Nicolás, san Jaime, san Vicente Mártir, san Roque, ángel custodio, san Miguel, san Sebastián, los cuatro evangelistas y relieves alusivos a la Anunciación. En las enjutas, bajorrelieves con ángeles músicos, roleos, vasos y ninfas, animales fantásticos como grios y figuraciones antropomórficas. En el interior destacan los estucos con ángeles portando medallones y escudos en las claves de los arcos.

En pintura: colección de lienzos muy armónicos estilísticamente, del siglo XVIII, situados en el interior, de estilo rococó, enmarcados de modo mixtilíneo con rocalla en presbiterio: Aparición del ángel a Santa Teresa, Estigmatización de Santa Catalina. A los pies de la nave se encuentra La santa cena y con formato rectangular en

teri hi ha el Naixement i l'Ascensió, de 220 x 150 centímetres, i a la sagristia, la Imposició de la casulla de sant Vicent Màrtir, de 200 x 115 centímetres.

CONSELLERIA D'INDÚSTRIA I COMERÇ

240 *ORDRE de 24 de gener de 1997, de la Conselleria d'Indústria i Comerç, per la qual es regulen les ajudes en matèria de formació comercial, en el marc del Fons Social Europeu. [97/L5432]*

La Llei de la Generalitat Valenciana 8/1986, de 29 de desembre, d'Ordenació del Comerç i Superfícies Comercials, dictada a l'empara de la competència exclusiva en matèria de comerç interior reconeguda per l'article 34.1.5 de l'Estatut d'Autonomia, en l'article 45 estableix que la Generalitat, a través de la Conselleria d'Indústria i Comerç fomentarà el perfeccionament de la formació dels comerciants, directius i empleats del sector de distribució de béns i serveis.

Aprovat per la Comissió Europea el 15 de desembre de 1994 el Programa Operatiu del Fons Social Europeu 1994/99 per a la Comunitat Valenciana, es fa necessari establir el procediment per a la concessió d'ajudes a la formació comercial d'acord amb els reglaments CEE números 2.052/88, 4.255/88, 2.081/93 i 2.084/93.

En virtut d'això,

ORDENE

Article 1. Objecte i àmbit

1. L'objecte d'aquesta ordre és establir el règim de la concessió d'ajudes en matèria de formació que incidisca en el sector de distribució de béns i serveis, per a les accions que s'indicaran, desenvolupades a la Comunitat Valenciana, d'acord amb les consignacions que per a l'exercici 1997 estableix la Llei de Pressupostos per a la Conselleria d'Indústria i Comerç.

2. El règim d'ajudes serà d'aplicació de la manera que es determina en els articles següents.

Article 2. Accions susceptibles de suport

1. Les ajudes es destinaran a la realització de les accions formatives que es desenvoluparan a través dels cursos que seguidament s'indiquen, sense perjudici que, amb caràcter excepcional, puguin atendre's cursos d'especialització professional en activitats comercials.

- Gestió de l'empresa comercial.
- Direcció de l'empresa comercial.
- Tècniques de vendes.
- Comptabilitat per ordinador.
- Màrqueting.
- Anglès, alemany o francès comercial.
- Informàtica aplicada a la gestió comercial i ofimàtica.
- Règim fiscal de les PIME.
- Règim laboral de les PIME.
- Qualitat aplicada al comerç.
- Imatge de l'establiment comercial.

I es destinaran a alguns dels objectius següents:

a) Formació contínua: facilitar l'adaptació dels professionals, empresaris i empleats als canvis produïts en el sector de la distribució.

Es consideraran inclosos en aquest objectiu tots els professionals, empresaris o empleats que es troben en actiu, amb independència del sector en el qual desenvolupen la seua activitat.

b) Inserció d'aturats de llarga durada: aconseguir la inserció professional dels desocupats de llarga durada, majors de 25 anys.

presbiterio el Nacimiento y la Ascensión de 220 x 150 centímetros, y en la sacristía la Imposición de la casulla de san Vicente Mártir de 200x 115 centímetros.

CONSELLERIA DE INDUSTRIA Y COMERCIO

240 *ORDEN de 24 de enero de 1997, de la Conselleria de Industria y Comercio, por la que se regulan las ayudas en materia de formación comercial, en el marco del Fondo Social Europeo. [97/L5432]*

La Ley de la Generalitat Valenciana 8/1986, de 29 de diciembre, de Ordenación del Comercio y Superfícies Comerciales, dictada al amparo de la competencia exclusiva en materia de comercio interior reconocida por el artículo 34.1.5 del Estatuto de Autonomía, en el artículo 45 establece que la Generalitat, a través de la Conselleria de Industria y Comercio fomentará el perfeccionamiento de la formación de los comerciantes, de los directivos y empleados del sector de distribución de bienes y servicios.

Aprobado por la Comisión Europea en fecha 15 de diciembre de 1994 el Programa Operativo del Fondo Social Europeo 1994/99 para la Comunidad Valenciana, se hace necesario establecer el procedimiento para la concesión de ayudas a la formación comercial de acuerdo con los reglamentos CEE número 2.052/88, 4.255/88, 2.081/93 y 2.084/93.

En su virtud,

DISPONGO

Artículo 1. Objeto y ámbito

1. El objeto de la presente orden es establecer el régimen de la concesión de ayudas en materia de formación que incida en el sector de distribución de bienes y servicios, para las acciones que se indicarán, desarrolladas en la Comunidad Valenciana, de acuerdo con las consignaciones que para el ejercicio 1997 establece la Ley de Presupuestos para la Conselleria de Industria y Comercio.

2. El régimen de ayudas será de aplicación tal como se determina en los artículos siguientes.

Artículo 2. Acciones apoyables

1. Las ayudas se destinarán a la realización de las acciones formativas que se desarrollarán a través de los cursos que seguidamente se indican, sin perjuicio de que, con carácter excepcional, puedan atenderse cursos de especialización profesional en actividades comerciales.

- Gestión de la empresa comercial.
- Dirección de la empresa comercial.
- Técnicas de ventas.
- Contabilidad por ordenador.
- Marketing.
- Inglés, Alemán o Francés comercial.
- Informática aplicada a la gestión comercial y ofimática.
- Régimen fiscal de las Pymes.
- Régimen laboral de las Pymes.
- Calidad aplicada al comercio.
- Imagen del establecimiento comercial.

Y se destinarán a algunos de los objetivos siguientes:

a) Formación continua: facilitar la adaptación de los profesionales, empresarios y empleados a los cambios producidos en el sector de la distribución.

Se considerarán incluidos en este objetivo todos los profesionales, empresarios o empleados que se hallen en activo, con independencia del sector en el que desempeñen su actividad.

b) Inserción de parados de larga duración: conseguir la inserción profesional de los desempleados de larga duración, mayores de 25 años.